ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Antonína Koukala a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce Z. E.,** zastoupeného JUDr. Jiřím Sobotkou, advokátem, se sídlem Nymburk, Palackého 223/5, proti **žalovanému Ministerstvu životního prostředí, se sídlem Praha 10, Vršovická 65,** o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2002, č. j. 550/OVSS-VI/387/02-Tu,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2002, č. j. 550/OVSS-VI/387/02-Tu se **zrušuje** a věc se **vrací** Ministerstvu životního prostředí k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci na úhradě nákladů řízení částku 4725 Kč splatnou k rukám jeho zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce žalobou podanou dne 23. 9. 2002 u Vrchního soudu v Praze napadá rozhodnutí žalovaného označené v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Hradec Králové ze dne 23. 4. 2002 o odebrání 16 exemplářů želvy zelenavé.

V žalobě žalobce namítá, že žalovaný se spokojil pouze se závěry šesti pracovníků České inspekce životního prostředí, že předmětné želvy nejsou identické se želvami, na něž jsou vystaveny registrační listy. Žalobce v odvolání namítal, že jde o subjektivní názor těchto pracovníků a žádal o jeho ověření znaleckým posudkem. Protože v prvoinstančním rozhodnutí, ani v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaného nejsou uvedení pracovníci identifikováni, není uvedena jejich odbornost a navíc není uvedeno, jaké jsou odlišnosti u odebraných exemplářů s těmi, které jsou vyobrazeny na fotografiích registračních listů,

žalobce považuje toto tvrzení za nepřezkoumatelné. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby napadené rozhodnutí soud zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby, neboť podle jeho názoru žalobce neprokázal původ 16 exemplářů želv, tedy neprokázal povolený způsob jejich nabytí, proto nebyl oprávněn je držet a byly mu odebrány. Dále žalovaný poukázal na způsob jakým se porovnává kresba na krunýři želvy a znovu opakoval tvrzení, že předmětné želvy nejsou identické s želvami, které jsou vyobrazeny na fotografiích identifikačních listů.

Ze správních spisů předložených žalovaných na žádost soudu vyplynulo:

Rozhodnutím České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu v Hradci Králové ze dne 23. 4. 2002, č. j. 5/OP/2914/02/Hj/153 bylo žalobci odebráno podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) 16 exemplářů želvy zelenavé, neboť žalobce porušil ustanovení § 54 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, když neprokázal původ těchto exemplářů. Želvy byly v souladu s ustanovením § 27 odst. 5 zákona č. 16/1997 Sb. umístěny v záchranném centru, které bylo žalovaným zřízeno podle § 3 písm. h) tohoto zákona. Současně správní orgán prvního stupně rozhodl, že se vlastníkem předmětných exemplářů podle § 89 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny stává stát. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že při kontrole karanténního a chovatelského zařízení žalobce bylo zjištěno, že po porovnání s identifikačními fotografiemi 16 exemplářů želv zelenavých bylo zjištěno, že identifikační fotografie želv na registračních listech neodpovídají kontrolovaným exemplářům, přičemž jedna želva nebyla kontrolována, protože uhynula. Protože žalobce neprokázal původ 16 želv, byly mu odebrány a bylo zahájeno řízení o jejich odebrání. Žalovaný se do protokolu k věci nevyjádřil.

V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce poukazuje na to, že fotografie exemplářů jsou vesměs 3 až 4 roky staré, takže mohlo dojít ke změnám kresby na jejich krunýři, které nejsou na fotografiích zachyceny, je proto přesvědčen, že je třeba provést důkaz znaleckým posudkem znalce z oboru herpetologie, přitom vyslovil přesvědčení, že želvy jsou v záchranném centru umístěny takovým způsobem, aby nemohlo dojít k jejich smísení s jinými, tj. že jejich umístění bude umožňovat provedení znaleckého posudku.

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobce zamítl s tím, že podle názoru žalovaného není třeba provést navržený důkaz znaleckým posudkem, neboť jej žalovaný považuje za nadbytečný. V odůvodnění rozhodnutí dále popisuje žalovaný způsob, jakým se porovnávají fotografie želv s kresbou na krunýři a k namítanému stáří fotografií uvádí, že s růstem zvířete přirůstají na krunýři „letokruhy“, původní kresba se posouvá více do středu, či se částečně zredukovává odřením, není však možné, aby současně došlo ke změně všech charakteristických znaků. Vzhledem k tomu, že se na závěru kontroly shodlo šest pracovníků dvou oblastních inspektorátů České inspekce životního prostředí (Hradec Králové a Praha), kteří jsou odborníky na danou oblast, považuje žalovaný jejich zjištění za průkazná. Pokud by žalovaný – byť teoreticky – připustil možnost takových změn na krunýřích želv, že by neodpovídaly identifikačním fotografiích, poukázal na to, že žalobce nesplnil povinnost označit registrované exempláře nezaměnitelným způsobem podle ustanovení § 23 odst. 5 CITES.

Žaloba je důvodná.

Podle ustanovení § 47 odst. 3 sp. ř. správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvede, které skutečnosti byly podkladem pro jeho rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů na základě kterých rozhodoval.

V dané věci správní orgán prvního stupně i žalovaný bez dalšího přejímá obecné tvrzení šesti neidentifikovaných pracovníků České inspekce životního prostředí, že identifikační znaky vyobrazené na fotografiích identifikačních listů želv zelenavých, které ve správním řízení předložil žalobce, neodpovídají fyzicky zjištěným identifikačním znakům 16 želv, které byly žalobci odebrány. Takovéto obecné tvrzení je zcela nepřezkoumatelné, neboť účastník řízení (ani soud v následném soudním přezkumu) nemůže z přezkoumávaného rozhodnutí seznat proč k takovému závěru správní orgány došly, kdo byli oni pracovníci (funkce, kvalifikace), kteří jsou údajně odborníky v daném oboru, a tento závěr učinili, a jak se liší konkrétní identifikační znaky jednotlivých želv. Je třeba poznamenat, že ani ve předloženém správním spise nejsou dostatečné podklady pro odpověď na uvedené otázky. Z citovaného ustanovení vyplývá, že ve správním řízení o odebrání želv podle § 89 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo třeba zaměřit dokazování na prokázání, že předmětné želvy nejsou identické se želvami ohledně nichž může žalobce identifikačními listy prokázat jejich původ. Za tím účelem bylo třeba, jak ostatně navrhl i žalobce v odvolání, provést důkaz znaleckým posudkem znalce z oboru herpetologie, který by prokázal uvedené skutečnosti, bylo třeba pořídit podrobnou fotodokumentaci, event. provést další důkazy a samozřejmě umožnit žalobci, aby případně navrhl důkazy další a k provedeným důkazům se vyjádřil (§ 33 spr. ř.).

Soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť není odůvodněno tak, jak to vyžaduje ustanovení § 47 odst. 2 spr. ř. a dále nepodložené přesvědčení správních orgánů, že blíže neidentifikovaní odborníci dospěli k závěru, že se identifikační znaky želv liší, nemůže být regulérním podkladem pro soudní přezkum rozhodnutí. Pokud v závěru odůvodnění svého rozhodnutí, po připuštění hypotetické možnosti změny kreseb na krunýřích předmětných želv, žalovaný poukazuje na to, že žalobce nesplnil povinnost označit želvy nezaměnitelným způsobem, nevyplývá z této skutečnosti jakou má souvislost s odebráním želv pro neprokázání jejich původu. Nejvyšší správní soud, který podle ustanovení § 132 odst. 1 s. ř. s. věc neskončenou do 31. 12. 2002 dokončuje v jednoinstančním řízení o žalobě podle soudního řádu správního, žalobou napadené rozhodnutí žalovaného podle ustanovení § 78 odst. 1 za použití § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů zrušil a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že úspěšnému žalobci přiznal soud náhradu nákladů řízení, které mu žalovaný zaplatí způsobem uvedeným ve výroku. Náklady řízení žalobce představuje zaplacený soudní poplatek v částce 1000 Kč a paušální odměna zástupci žalobce ve výši 3500 Kč podle vyhl. č. 484/2000 Sb. a za tři režijní paušály po 75 Kč podle vyhl. č. 177/1996 Sb., celkem 4725 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2003

č. j. 5 A 128/2002-23

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu